

بررسی دیدگاه های تدریس خصوصی در درس ریاضی مدارس دخترانه متوسطه پایه نهم ناحیه ۴ مشهد

الیاس عرب محقق^۱ و آیناز عرب محقق^۲

^۱ کارشناس ارشد، موسسه آموزش عالی سلمان مشهد، مشهد، ایران

^۲ گروه تجربی، آموزش و پژوهش ناحیه چهار مشهد، مشهد، ایران

چکیده

در این تحقیق با هدف بررسی دیدگاه های مختلف در خصوص (تدریس خصوصی) در بین دانش آموزان انجام شد. در پژوهش حاضر روش جمع آوری اطلاعات بر مبنای مطالعات کتابخانه ای و بررسی های میدانی و مشاهدات بوده است. به این ترتیب که در ابتدا با مطالعه پژوهش های انجام شده در زمینه انواع روش های تدریس خصوصی سایر محققین، اثرات بررسی شده توسط آنها مورد ارزیابی قرار گرفت. مطالعات ما نشان داد که تاکنون هیچ پژوهشی به بررسی دیدگاه های مختلف در خصوص (تدریس خصوصی) نپرداخته است. پس از دستیابی به اطلاعات کافی، بررسی های عملی که شامل انتخاب جامعه آماری مناسب می باشد آغاز گردید. برای این منظور کلیه دانش آموزان مدرسه ایثار، امام رضا، زهره رضوان متوسطه ۱ دخترانه ناحیه ۴ دوره اول متوسطه شهرستان مشهد در سال تحصیلی ۹۸-۹۷ که شامل ۱۵۰ نفر از دانش آموزان دختر می باشند؛ به عنوان جامعه آماری انتخاب شد حجم نمونه ۱۰۸ نفر بود که (در سه دبیرستان مجزا) در دو کلاس ۵۴ نفری مشغول به تحصیل بودند. سپس به صورت تصادفی ساده یکی از کلاس ها به عنوان گروه آزمایش و کلاس دیگر به عنوان گروه کنترل موردنظر بودند. در این پژوهش متغیر مستقل دیدگاه های مختلف و متغیر وابسته تدریس خصوصی بود. در گروه کنترل هیچ گونه روشی اجرا نشد و در گروه آزمایش، درمورد دیدگاه های مختلف در خصوص تدریس خصوصی آزمونی برگزار شد. نتایج بررسی نشان از تغییر معناداری در روش های تدریس در پس آزمون هر دو گروه است.

واژه های کلیدی: دانش آموز، معلم خصوصی، تدریس خصوصی

۱- مقدمه

بسیاری از روانشناسان تربیتی و مریبان آموزشی اعتقاد دارند که موقعیت یادگیری باید چنان سازماندهی شود که هر شاگرد بر اساس توانایی‌های خود به فعالیت و یادگیری بپردازد برای نیل به چنین هدفی، روش‌های آموزش انفرادی، روش‌های بسیار مناسبی هستند؛ زیرا در این نوع از روش‌ها، شاگردان بر حسب توانایی‌شان پیش می‌روند و معلم نیز وقت کمتری صرف تدریس و زمان بیشتری صرف رسیدگی به فرد شاگردان می‌کند. البته اولین و اساسی‌ترین گام در راه تحقق چنین هدفی پذیرفتن مفهوم شاگرد محوری در طراحی و آموزش است. در بسیاری از موقع، دستیابی به هدف‌های آموزشی از طریق آموزش انفرادی بسیار آسان‌تر و امکان‌پذیرتر از روش‌های سنتی دیگر است، بویژه اگر روش آموزش انفرادی به طور صحیح بکار گرفته شود، روحیه استقلال‌طلبی شاگردان در اجرای طرح‌های کوچک و بزرگ تقویت می‌شود. آموزش انفرادی، الزاماً به معنای آموزش یک نفر شاگرد توسط یک معلم با برنامه خاص نیست. آموزش انفرادی ممکن است به صورت گروهی نیز انجام گیرد. البته وقتی آموزش انفرادی به صورت گروهی طراحی می‌شود، بهتر است گروهی از شاگردان که دارای ویژگی‌های مشترک هستند، تحت آموزش قرار گیرند. آموزش و یادگیری همواره از طریق مدرسه و در چارچوب برنامه ریزی‌های رسمی آموزش و پرورش صورت نمی‌پذیرد. آموزش خصوصی تکمیلی یا اضافی نوعی از آموزش است که به صورت گسترشده در خارج از ساعات رسمی مدرسه بر اساس نیاز و خواست فراغیر شکل می‌گیرد. این نوع آموزش دو جنبه تقویت کننده یا درمانگر دارد. زمانی که دانش آموزان قوی برای کسب نمرات بهتر در کلاس‌های آموزش خصوصی شرکت می‌کنند، آن را "آموزش خصوصی اضافی" می‌نامند؛ در حالی که شرکت دانش آموزان ضعیف در کلاس‌های آموزش خصوصی سبب می‌شود عقب ماندگی آنان نسبت به سایر دانش آموزان جبران شود، بنابراین می‌توان آن را "آموزش خصوصی تکمیلی" نامید [۸]

۲- ادبیات تحقیق

در سه شهر بجنورد، بیرجند و نیشابور نشان داده است که در بدو امر سیاست گزینش دانشجو و در مراحل بعد عواملی همچون تاکید معلمان، کمبودهای آموزشی، سختی کتابهای درسی و تبلیغات موسسات در گرایش دانش آموزان به شرکت در کلاس‌های خصوصی اثر گذار بوده اند. [۶]

با مقایسه دیدگاه‌های دانش آموزان، والدین و دبیران شهر سمندج دریافت که بیش از نیمی از دانش آموزان تدریس خصوصی تکمیلی را حداقل در دو مرحله از تحصیل خود دریافت کرده اند. حدود ۶۲ درصد از دانش آموزان در فصل تابستان و ۶۴ درصد آنان دستکم چهار ساعت در هفته را صرف کلاس‌های خصوصی کرده اند. [۵]

در شهر تهران ۳۰ درصد از دانش آموزان مقاطع مختلف تحصیلی از تدریس خصوصی استفاده کرده اند که مهمترین دلایل آن "کمک به یادگیری بهتر" و "کمک در گذراندن امتحانات" بوده است.

در شهر اهواز نیز حضور بیش از ۵۰ درصد دانش آموزان در کلاس‌های خصوصی است. [۴]

ترکیب خدمات مشاوره‌ای با تدریس خصوصی تکمیلی بر کاهش افت تحصیلی، افزایش عزت نفس و بهبود رفتارهای کلاسی اثر گذار است. البته حضور و استقبال از آموزشگاه‌های خصوصی می‌تواند تحت تاثیر عوامل متعددی صورت پذیرد. به عنوان مثال، نقش دولت در روند تسریع یا جلوگیری از خصوصی سازی آموزش را نمی‌توان نادیده گرفت. [۵]

در یک جمع بندی کلی می‌توان اذعان کرد که هنوز به طور دقیق پوشش تحصیلی آموزش خصوصی در ایران مشخص نشده است، از این رو فرصت‌های مناسب بسیاری برای فعالیتهای پژوهشی در این حوزه وجود دارد.

امروزه با توجه به پیشرفت تکنولوژی و تغییرات مداومی که به وجود می‌آید باید شرایط تغییر در هر جامعه ای ایجاد شود. شرط اولیه هر تغییری شناخت و آگاهی است، که به دنبال آن باید کار با برنامه ریزی برای دست یابی به اهداف مطلوب صورت

بگیرد. آموزش یکی از مسائل بسیار مهم نظام های تعلیم و تربیت است. منظور از آموزش، فرآیند دو سویه یاددهی یادگیری اطلاعات، مهارت ها و نگرهای مثبت درباره موضوعی است که متناسب با گروه سنی خاص و در شرایط زمانی معین به اجرا در آمده است. هدف از تعلیم و تربیت تنها انتقال میراث فرهنگی و تجارب بشری به نسل جدید نیست، بلکه رسالت نظام های آموزشی را ایجاد تغییرات مطلوب در نگرش ها شناخت ها و در نهایت رفتار انسان ها دانسته اند. شناخت و آگاهی مدرسان از نظریه های یادگیری و الگوهای تدریس اهمیت ویژه ای دارد، زیرا امکن آموزشی حایگاهی برای هدایت، نظرات و یادگیری هستند و معلم چون راهنمای، ناظر و سازمان دهنده است. معلم افزون بر آگاهی های لازم در زمینه ماده درسی، باید درباره ی شیوه های طراحی . (آموزشی و ارزشیابی آن نیز دانش و مهارت کافی داشته باشد[۱])

مفهوم تدریس به آن قسمت از فعالیت های آموزشی که با حضور معلم در کلاس درس اتفاق می افتد اطلاق می شود . تدریس بخشی از آموزش است و همچون آموزش یک سلسله فعالیت های منظم، هدفدار واز پیش تعیین شده را در بر می گیرد و هدفش ایجاد شرایط مطلوب یادگیری از سوی معلم است . به آن قسمت از فعالیت های آموزشی که به وسیله ی رسانه ها و بدون حضور و تعامل معلم با دانش آموزان صورت می گیرد به هیچ وجه تدریس گفته نمی شود. بنابر این آموزش معنایی عامتر از تدریس دارد. به عبارت دیگر می توان گفت هر تدریسی آموزش است، ولی هر آموزشی ممکن است تدریس نباشد [۷] چهار ویژگی خاص در تعریف تدریس وجود دارد که عبارتند از :

الف) وجود تعامل بین معلم و دانش آموزان

ب) فعالیت بر اساس اهداف معین واز پیش تعیین شده

ج) طراحی منظم با توجه به موقعیت و امکانات

د) ایجاد فرصت و تسهیل یادگیری . « [۲]

تعریف تدریس عبارت است از تعامل یا رفتار متقابل معلم و شاگرد ، بر اساس طراحی منظم و هدفدار معلم ، برای ایجاد تغییر در رفتار شاگرد . تدریس مفاهیم مختلف مانند نگرهایها ، گرایشها ، باورها ، عادتها و شیوه های رفتار و به طور کلی انواع تغییراتی را که می خواهیم در شاگردان ایجاد کنیم، دربر می گیرد. و روش تدریس یا اصطلاح تدریس ، اگر چه در متون علوم تربیتی مفهومی آشنا به نظر می رسد، اکثر معلمان و مجریان برنامه های درسی با معنی و ماهیت درست آن آشنایی دارند . برداشتهای مختلف معلمان از مفهوم تدریس می تواند در نگرش آنان نسبت به دانش آموزان و نحوه ی کار کردن با آنها تأثیرمثبت یا منفی بر جای گذارد . برداشت چند گانه از مفهوم تدریس می تواند دلایل مختلفی داشته باشد ؛از مهمترین آنها ضعف دانش پایه و اختلاف در ترجمه و برداشت نادرست معلمان از دیدگاههای مختلف تربیتی است. گاهی آشفتگی و اغتشاش در درک مفاهیم تربیتی به حدی است که بسیاری از کارشناسان ، معلمان و دانشجویان این رشته مفاهیمی چون پرورش، آموزش، تدریس و حرفة آموزی را یکی تصور می کنند و به جای هم به کار می بند . این مفاهیم اگر چه ممکن است در برخی جهات وجود مشترک و در هم تنیده داشته باشند ، اصولاً مفاهیم مستقلی هستند و معنای خاص خود را دارند . پرورش یا تربیت « جریانی است منظم و مستمر که هدف آن هدایت رشد جسمانی ، شناختی ، اخلاقی و اجتماعی یا به طور کلی رشد همه جانبه شخصیت دانش آموزان در جهت کسب و درک معارف بشری و هنجارهای مورد پذیرش جامعه و نیز کمک به شکوفا شدن استعداد آنان است [۳]

بر اساس چنین تعریفی پرورش یک نظام است، نظامی که کارکرد اساسی اش شکوفا کردن استعداد و تربیت شهروندانی است که هنجارهای مورد پذیرش جامعه را کسب کنند و متعهد به ارزشها آن باشند. حتی بسیاری از صاحب نظران تربیتی کارکردی فراتر از کارکرد ذکر شده برای پرورش قائلند و معتقدند که القای ارزشها و سنتهای اخلاقیات پذیرفته شده جامعه به افراد یکی از قدیمی ترین دیدگاه پرورشی است ، به جای چنین کارکردی، نظام تربیتی باید رشد مهارت‌های شناختی از قبیل تفکر

انتقادی، تحلیل ارزشها و مهارتهای گروهی را در کانون کارکردهای خود قرار دهد تا زمینه‌ی مردم سالاری در جامعه فراهم شود. گروهی دیگر نیز براین باورند که نظام تربیتی باید عامل تغییر و تحول اجتماعی باشد. تحلیل مفاهیم و کارکردهای ذکر شده نشان می‌دهد که به هیچ وجه نمی‌توان مفهوم پرورش را با مفاهیمی چون آموزش، تدریس و یا حرفه آموزی یکی دانست. پرورش مفومی کلی است که می‌تواند سایر مفاهیم را در درون خود جای دهد مفهوم آموزش برخلاف پرورش یک نظام نیست، بلکه آموزش فعالیتی است هدفدار واز پیش طراحی شده، که هدفش فراهم کردن فرسته‌ها و موقعیت‌هایی است امر یادگیری را در درون یک نظام پرورشی تسهیل کند و سرعت بخشد. بنابراین آموزش وسیله‌ای است برای پرورش، نه خود پرورش. آموزش یک فعالیت مشخص و دقیق طراحی شده است؛ پس هدفهای آن دقیق‌تر و مشخص‌تر و زودرس‌تر از هدفهای پرورشی است. آموزش ممکن است با حضور معلم و یا بدون حضور معلم از طریق فیلم، رادیو، تلویزیون و سایر رسانه‌ها صورت گیرد.^[۱۱]

اهمیت و ثمر بخشی روش‌های تدریس و یادگیری بهتر همواره مورد نظر دانشمندان و محققین علوم تربیتی بوده است. تاریخچه مطالعات نشان می‌دهد روش‌های تدریس چه در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان و چه در ایجاد انگیزه و رضایت خاطر، پرورش شخصیت و رشد خلاقیت آنان موثر است، وظیفه‌ی معلمان در فرآیند تدریس تنها انتقال واقعیت‌های علمی به دانش آموزان نیست بلکه باید موقعیت و شرایط مطلوب یادگیری را فراهم نمایند و چگونه اندیشیدن و چگونه آموختن را به شاگردان بیاموزند. تدریس جنبه مهمی از فرایند برنامهریزی درسی است که از طریق ارزش‌های تعلیم و تربیتی، نیازهای شخصی و نیز تنوعی از عقاید فعالیتی میداند که از جانب یک فرد به منظور « یا تعیین هایی که معلم آنها را صحیح میپندارد» هدایت میشود تدریس را تسهیل یادگیری فرد دیگری انجام می‌ذیرد اگر چه این فعالیت معمولاً با زبان سروکار دارد ولی این کار الزامی نیست حتی تدریس نیازی به تکیه انحصاری بر فرایندهای عقلی و منطقی ندارد. ما میتوانیم از طریق فراهم کردن نمایشهای صامت و یا الگوهایی که یادگیرندگان بتوانند از آنها تقلید کنند تدریس کنیم^[۱۲].

طی سه دهه اخیر رواج کلاس‌های خصوصی برای جبران عقب ماندگی های درسی یا قبولی در رشته‌های دانشگاهی به صورت یکی از رایجترین پدیدهای آموزشی در سراسر گیتی درآمده است، به گونه‌ای که در بعضی از کشورها - همچون کره جنوبی، تایوان و ژاپن، هزینه‌های آموزشی که خانواده‌ها صرف این کلاس‌ها میکنند، بسیار بیشتر از کمکی است که به نظام آموزش رسمی می‌نمایند.^[۱۰]

رواج این پدیده به حدی است که در سالهای اخیر از آن، با اصطلاح "نظام آموزش و پرورش سایه" یاد می‌کنند، یعنی نظام آموزش خصوصی همچون سایه ای از نظام آموزش رسمی در جوار و دوشا دوش آن فعالیت می‌کند، با این تفاوت که همچون دیگر سایه‌ها، لزوماً تابع خالق خود نیست و حتی در بعضی از مواقع، نظام اصلی آموزش و پرورش را تحت تاثیر خود قرار می‌دهد^[۸].

بر این اساس، خانواده‌ها نه تنها هزینه‌های ثبت نام و شهریه مدارس فرزندان خود را می‌پردازند، بلکه هزینه‌های شرکت در کلاس‌های خصوصی، شرکت در امتحانات ادواری، کتابهای کمک درسی و مشاوره‌های تحصیلی را نیز تقبل می‌نمایند که آموزش خصوصی تکمیلی در شکل‌های گوناگون، همچون کلاس‌های خصوصی انفرادی، نیمه خصوصی، در کلاس‌های همگانی، از طریق مکاتبه، پست الکترونیک، اینترنت، تلفن و تلویزیون ارائه شود.^[۹]

۳- روش تحقیق

۳-۱- اهداف تحقیق

هدف کلی: بررسی دیدگاه‌های مختلف در خصوص (تدریس خصوصی)

اهداف جزئی: بررسی دیدگاه‌های دانش آموزان در خصوص تدریس خصوصی ریاضی

فرضیه های پژوهش

فرضیه اصلی: دیدگاه های مختلف در خصوص (تدریس خصوصی) متفاوت است

فرضیه فرعی: دیدگاه های دانش آموزان در خصوص تدریس خصوصی ریاضی متفاوت است

۳-۲- روش جمع آوری اطلاعات

در پژوهش حاضر روش جمع آوری اطلاعات بر مبنای مطالعات کتابخانه ای و بررسی های میدانی و مشاهدات بوده است. به این ترتیب که در ابتدا با مطالعه پژوهش‌های انجام شده در زمینه انواع روشهای تدریس خصوصی سایر محققین، اثرات بررسی شده توسط آنها مورد ارزیابی قرار گرفت. مطالعات ما نشان داد که تاکنون هیچ پژوهشی به بررسی دیدگاه های مختلف در خصوص (تدریس خصوصی) نپرداخته است. پس از دستیابی به اطلاعات کافی، بررسی های عملی که شامل انتخاب جامعه آماری مناسب میباشد آغاز گردید. برای این منظور کلیه دانش آموزان مدرسه ایثار ، امام رضا ، زهره رضوان متوسطه اول خترانه ناحیه ۴ دوره اول متوسطه شهرستان مشهد در سال تحصیلی ۹۸-۹۷ که شامل ۱۵۰ نفر از دانش آموزان دختر می باشند؛ به عنوان جامعه آماری انتخاب شد. حجم نمونه ۱۰۸ نفر بود که (در سه دبیرستان مجزا) در دو کلاس ۵۴ نفری مشغول به تحصیل بودند. سپس به صورت تصادفی ساده یکی از کلاسها به عنوان گروه آزمایش و کلاس دیگر به عنوان گروه کنترل مورد مطالعه قرار گرفت. در این پژوهش متغیر مستقل دیدگاه های مختلف و متغیر وابسته تدریس خصوصی بود. در گروه کنترل هیچ گونه روشی اجرا نشد و در گروه آزمایش - درمورد دیدگاه های مختلف در خصوص تدریس خصوصی آزمونی برگزار شد

۳-۳- روش اجرای پژوهش

این پژوهش با توجه به موضوع و هدف آن از نوع شبه آزمایشی با دو گروه آزمایش و کنترل است. اجرای پژوهش از هفته اول آذرماه ۱۳۹۸ شروع شد و به مدت سه هفته ادامه یافت . روش کار به این صورت بود که ابتدا طی یک جلسه گروه آزمایش با اهداف و نحوه کار آشنا شدند و انواع روشهای تدریس خصوصی برای آنان بیان شد. سپس از روش های جدید در تدریس خصوصی آزمونی (لوح فشرده، شبکه های اجتماعی؛ معلم درخانه، ایمیل و راه دور) در درس ریاضی انجام شد و گروه کنترل به همان روش گروهی ، در کلاس آزمون می دادند. قبل از شروع آزمون های مستمر آذرماه، در هر دو گروه آزمایش و کنترل، پیش آزمون دیدگاه های روش های تدریس خصوصی مورد پرسش قرار می گیرند پس از اجرای پیش آزمون اضطراب امتحان برای هر دو گروه، گروه آزمایش در طرح آزمایشی به مدت سه هفته شرکت کردند. پس از اتمام طرح، از هر دو گروه آزمایش و کنترل پس آزمون اضطراب امتحان به عمل آمد

با ابزار پژوهشی پرسشنامه محقق ساز قبل از اجرای برنامه، شرایط برای هر دو گروه آزمایش و کنترل یکسان بود و هیچ یک از اعضای دو گروه از قبل در زمینه دیدگاه روش تدریس آموزشی را دریافت نکرده بودند. پرسشنامه روی دو گروه امتحان شد که جدول شماره ۱ و شکل شماره ۱ و شکل شماره ۲ نتایج پیش آزمون هر دو را نشان می دهد.

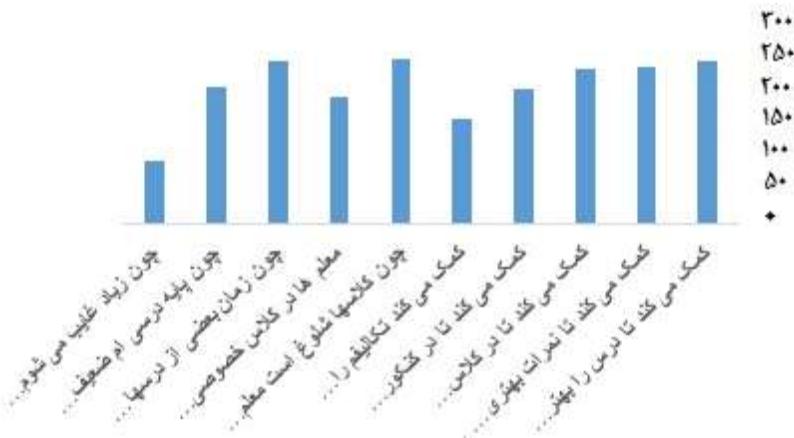
جدول شماره ۱. نتایج پیش آزمون هر دو گروه آزمایش و کنترل

واریانس	انحراف ازمعیار	میانگین	آزمون	
۱۶۱/۱۷۹۸	۸۷/۷۹۴۳۸	۶۹/۸۴	۱۹۴	۱۴۰
۱۵۶/۲۳۳۴	۸۶/۴۳۶۷۳	۶۸/۷۶	۱۹۱	۱۴۹

۱۴۱/۸۵۶۸	۸۲/۳۶۳۸	۶۵/۵۲	۱۸۲	
۱۲۳/۷۶۷۱	۷۶/۹۳۳۲۲	۶۱/۲	۱۷۰	
۱۶۶/۲۰۳۳	۸۹/۱۵۲۰۲	۷۰/۹۲	۱۹۷	
۱۳۸/۷۵۶۲	۸۱/۴۵۸۷	۶۴/۸	۱۸۰	
۱۳۲/۶۵۷۷	۷۹/۶۴۸۵۱	۶۳/۳۶	۱۷۶	
۱۱۹/۴۳۷۴	۷۵/۵۷۵۵۷	۶۰/۱۲	۱۶۷	
۱۳۷/۲۱۸۷	۸۱/۰۰۶۱۵	۶۴/۴۴	۱۷۹	
۱۴۹/۷۵۸۲	۸۴/۶۲۶۵۴	۶۷/۳۲	۱۸۷	
۱۱۱/۰۰۹۲	۷۲/۸۶۰۲۸	۵۷/۹۶	۱۶۱	
۱۰۵/۵۶۱۷	۷۱/۰۵۰۰۹	۵۶/۵۲	۱۵۷	
۹۵/۰۷۷۹۵	۶۷/۴۲۹۷	۵۳/۶۴	۱۴۹	
۱۰۵/۵۶۱۷	۷۱/۰۵۰۰۹	۵۶/۵۲	۱۵۷	
۹۷/۶۴۷۵۱	۶۸/۳۳۴۸	۵۴/۳۶	۱۵۱	
۹۲/۵۴۲۶۵	۶۶/۵۲۴۶۱	۵۲/۹۲	۱۴۷	
۱۰۶/۹۱۰۸	۷۱/۵۰۲۶۴	۵۶/۸۸	۱۵۸	
۲۴۰/۵۵	۱۰۷/۲۵	۸۵/۳۲	۲۳۷	
۱۹۷/۹۶	۹۷/۳۰	۷۷/۴	۲۱۵	
۱۹۵/۲۸	۹۴/۱۳	۷۴/۸۸	۲۰۸	

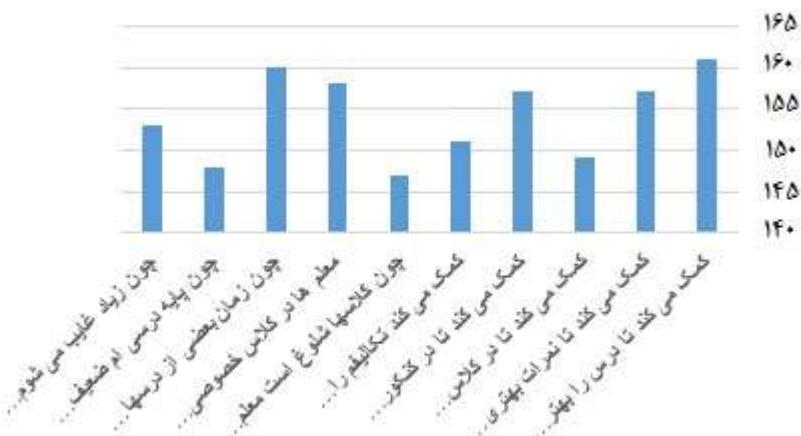
گزینش

گروه آزمایش

شکل شماره ۱. نتایج پیش آزمون گروه آزمایش

گروه کنترل

شکل شماره ۲. نتایج پیش آزمون گروه کنترل

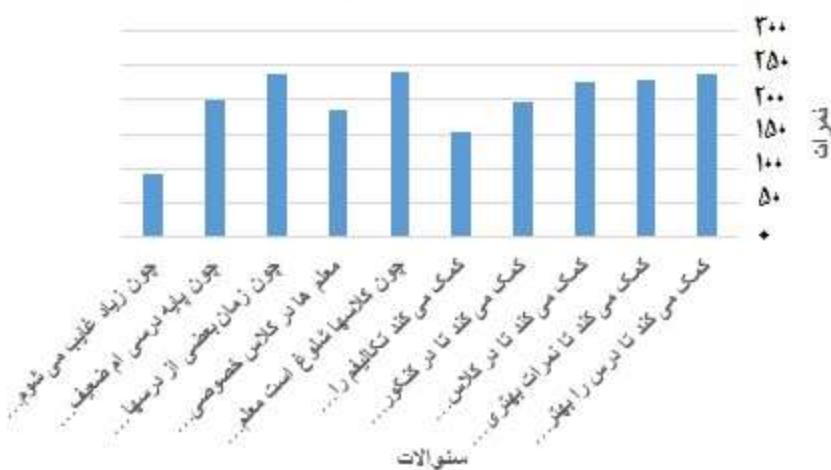
در ادامه نتایج پس آزمون دو گروه آزمایش و کنترل را با توجه به جدول شماره ۲ و شکل شماره ۳ و شکل شماره ۴، خواهیم داشت:

جدول شماره ۲. نتایج پس آزمون هر دو گروه آزمایش و کنترل

واریانس	انحراف از معیار	میانگین	آزمون	
۲۴۲/۵۸	۱۰۷/۷۱	۸۵/۶۸	۲۳۸	آنکارا آزمایش
۲۲۴/۵۸	۱۰۳/۶۳	۸۲/۴۴	۲۲۹	
۲۲۰/۶۸	۱۰۲/۷۳	۸۱/۷۲	۲۲۷	
۱۶۶/۲۰	۸۹/۱۵	۷۰/۹۲	۱۹۷	
۱۰۱/۵۷	۶۹/۶۹	۵۵/۴۴	۱۵۴	
۲۴۸/۷۴	۱۰۹/۰۶	۸۶/۷۶	۲۴۱	
۱۴۸/۱۶	۸۴/۱۷	۶۶/۹۶	۱۸۶	
۲۳۸/۵۲	۱۰۶/۸۰	۸۴/۹۶	۲۳۶	
۱۷۱/۳۰	۹۰/۵۱	۷۲	۲۰۰	
۳۷/۰۴	۴۲/۰۹	۳۳/۴۸	۹۳	
۱۸۷/۰۷	۹۴/۵۸	۷۵/۲۴	۲۰۹	کنترل آزمایش
۲۱۸/۷۴	۱۰۲/۲۸	۸۱/۳۶	۲۲۶	
۲۳۰/۵۱	۱۰۴/۹۹	۸۳/۵۲	۲۳۲	
۲۳۶/۵۱	۱۰۶/۳۵	۸۴/۶	۲۳۵	
۲۲۴/۵۸	۱۰۳/۶۳	۸۲/۴۴	۲۲۹	
۲۰۱/۶۶	۹۸/۲۰	۷۸/۱۲	۲۱۷	
۱۸۱/۷۴	۹۳/۲۲	۷۴/۱۶	۲۰۶	
۲۴۰/۵۵	۱۰۷/۲۵	۸۵/۳۲	۲۳۷	

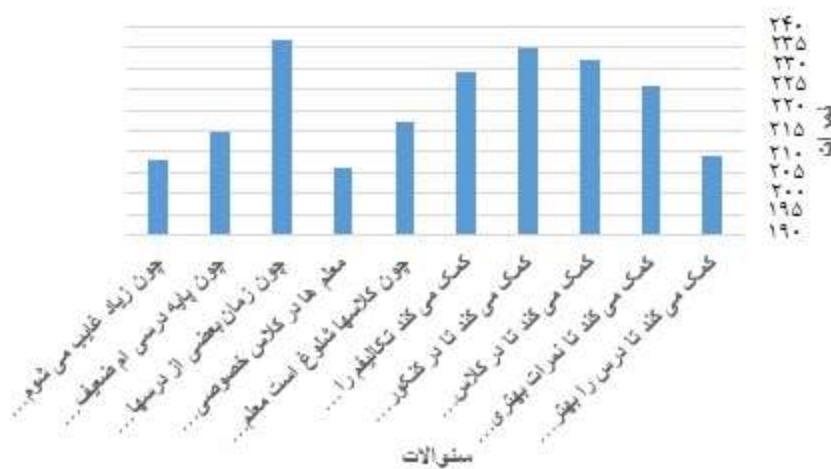
۱۹۷/۹۶	۹۷/۳۰	۷۷/۴	۲۱۵	
۱۸۵/۲۸	۹۴/۱۳	۷۴/۸۸	۲۰۸	

گروه آزمایش

شکل شماره ۳. نتایج گروه آزمایش در پس آزمون

گروه کنترل

شکل شماره ۴. نتایج گروه کنترل در پس آزمون

با مقایسه دو گروه آزمایش و کنترل تفاوت معناداری در دیدگاه در مورد تدریس خصوصی در گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل مشهود است

۴- بحث و نتیجه‌گیری

اگر تدریس خصوصی در مسیر صحیح خود قرار گیرد می‌تواند باعث ایجاد اعتماد به نفس در دانش آموز شده و انگیزه‌ی او را برای یادگیری و تحصیل بیشتر کند. معلم‌های خصوصی، والدین و دانش آموزان باید توجه بیشتری به چگونگی و نوع رابطه‌ی میان شاگرد و استاد نشان دهند. خوشبختانه اکثر ما پول زیادی نداریم که برای تدریس خصوصی خرج کنیم بنابراین ایجاد وابستگی به آن از لحاظ مالی امکان‌پذیر نیست. اگر والدین زمانی را که فرزندان شان با معلم خصوصی می‌گذرانند محدود کنند، باعث می‌شود که درس‌ها متمرک‌تر شده و معلم به مشکلات اصلی دانش آموز بپردازد تا در نهایت بهترین نتایج ممکن به دست آید. این نوع رویکرد برای معلمان خصوصی هم رضایت بخش‌تر خواهد بود. تاکید بر اهمیت استقلال کاری دانش آموز باعث می‌شود که تعامل بین استاد و شاگرد بیشتر شده و بسیار جالب‌تر از آن است که معلم لقمه را آماده در دهان دانش آموز خود بگذارد.

۱-۴- پیشنهادات

- ❖ دروس تدریسی خودتان را با دقت انتخاب کنید
- ❖ بر دروس تدریسی خودتان مسلط باشید
- ❖ راهکارهای مختلف جذب شاگرد را امتحان کنید
- ❖ در کلاسهای تدریس و تدریس خصوصی متکلم وحده نباشید
- ❖ در کلاسهای تدریس جدی باشید ولی کلاس خشکی نداشته باشید
- ❖ به شاگردهایتان تمرین و مسئله بدهید و حل آن را با جدیت بخواهید

منابع

۱. اکبری شلدره‌ای، فریدون و دیگران: ۱۳۸۹، روش‌های نوین یاددهی یادگیری و کاربرد آن‌ها در آموزش، تهران: انتشارات فرتاپ
۲. شعبانی، حسن، ۱۳۸۵، مهارت‌های آموزشی روشها و فنون تدریس، کنفرانس ملی دانشگاه تربیت، تهران.
۳. میرزا محمدی، محمد حسن، ۱۳۸۳، کتاب ارشد، تهران، پوران پژوهش
۴. نژادموسوی، امان الله، ۱۳۹۰، کلیات روشها و فنون تدریس، تهران، نشر معاصر
۵. شیربگی، ناصر، ۱۳۹۱، ۱۳۹۰، علوم تربیتی و روانشناسی(علوم تربیتی و روانشناسی)دانشگاه شهید چمران اهواز
۶. سردارشیبانی، سعید، ۱۳۸۴، مجله کتابداری و اطلاع رسانی دانش آموزی، تربیت معلم مشهد
۷. ترکمندی، حمیدرضا، ۱۳۹۲، مجله رشد مدیریت مدرسه، دانشگاه شیراز
۸. Bray, M.(۲۰۰۹). (۲۰۱۱). *The challenge of shadow education: Private tutoring and its implications for policy makers in the European Union*. Brussels: European Commission

۹. Aslam, M., & Atherton, P. (۲۰۱۲). The ‘shadow’ education sector in India and Pakistan: The determinants, benefits and equity effects of private tutoring. *ESP Working Paper Series, Special Series, Education Support Program, Open Society Foundations*, No ۱۰.
۱۰. Dawson, W. (۲۰۱۰). Private tutoring and mass schooling in East Asia: Reflections of inequality in Japan, South Korea, and Cambodia. *Asia Pacific Education Review*, ۱۱(۱), ۱۴-۲۴.
۱۱. Finley, Sandra J(۲۰۰۰) Instructional coherence, changing role of the teacher, southwest educational development laboratory(SED L), pp ۱-۲۲.
۱۲. Warren, J. P., & Gaskell, A. F. (۲۰۰۲). *Tutors as learners: Overcoming barriers to learning ICT skills*. In: The European Conference on Educational Research, ECER ۲۰۰۲, ۱۱-۱۴ September ۲۰۰۲, Lisbon, Portugal. Available at: oro.open.ac.uk/10288/1/warren_Gaskell_ECER_2002_V.pdf